

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 17. maijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 189/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 189/02	Lieta C-771/19: Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (Symvoulio tis Epikrateias (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E./Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iepirkums ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarēs – Direktīva 92/13/EEK – Pārbaudes procedūras – Pirmslīguma posms – Piedāvājumu vērtēšana – Tehniskā piedāvājuma noraidīšana un konkurenta piedāvājuma pielaišana – Šī akta piemērošanas apturēšana – Noraidītā pretendenta legītimā interese apstrīdēt izraudzītā pretendenta piedāvājuma likumību)	2
---------------	---	---

2021/C 189/03	Apvienotās lietas C-870/19 un C-871/19: Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/MI</i> (C-870/19), <i>TB</i> (C-871/19) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Autotransporta reģistrācijas kontrolierīces – Regula (EEK) Nr. 3821/85 – 15. panta 7. punkts – Regula (EK) Nr. 561/2006 – Kontroles procedūra – Administratīvais sods – Tahogrāfa reģistrācijas diagrammu neuzrādīšana attiecībā uz kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām – Vienots pārkāpums vai vairāki pārkāpumi)	3
---------------	--	---

2021/C 189/04	Lieta C-950/19: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (<i>Helsingin hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko uzsākusi A (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sabiedrību tiesības – Direktīva 2006/43/EK – Gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas – 22.a panta 1. punkta a) apakšpunkts – Obligātā revidenta pieņemšana darbā revidētajā struktūrā – Nogaidīšanas periods – Aizliegums ieņemt svarīgu vadības amatu revidētajā struktūrā – Pārkāpums – Pārkāpuma smagums un ilgums – Izteiciens “ieņemt amatu” – Tvērums – Darba līguma slēgšana ar revidēto struktūru – Obligāto revidentu neatkarība – Ārējais aspekts)	4
2021/C 189/05	Lieta C-28/20: Tiesas (virspalāta) 2021. gada 23. marta spriedums (<i>Attunda tingsrätt</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Airhelp Ltd/Scandinavian Airlines System SAS</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Gaisa pārvadājumi – Regula (EK) Nr. 261/2004 – 5. panta 3. punkts – Kopīgi noteikumi par kompensācijām un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos – Atbrīvojums no kompensācijas maksāšanas pienākuma – Jēdziens “ārkārtēji apstākļi” – Likumīgi organizēts pilotu streiks – “Iekšēji” un “ārēji” apstākļi apkalpojošā gaisa pārvadātāja darbības kontekstā – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17. un 28. pants – Gaisa pārvadātāja darījumdarbības brīvības, tiesību uz īpašumu un tiesību uz kolektīvām sarunām skāruma neesamība)	4
2021/C 189/06	Lieta C-603/20 PPU: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (<i>High Court of Justice, Family Division (England and Wales)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SS/MCP (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 10. pants – Jurisdikcija lietās par vecāku atbildību – Bērna nolaupīšana – Dalībvalsts tiesu jurisdikcija – Teritoriālā piemērojamība – Bērna aizvešana uz trešo valsti – Šajā trešā valstī iegūta pastāvīgā dzīvesvieta)	5
2021/C 189/07	Lieta C-25/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. janvārī iesniedza Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Spānija) – ZA, AZ, BX, CV, DU un ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.	5
2021/C 189/08	Lieta C-47/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 28. janvārī iesniedza Landgericht Ravensburg (Vācija) – F. F., B. A./C. Bank AG, Bank D. K. AG	6
2021/C 189/09	Lieta C-62/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 2. februārī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – <i>Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG/E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL</i>	9
2021/C 189/10	Lieta C-86/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. februārī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spānija) – <i>Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia</i>	10
2021/C 189/11	Lieta C-112/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. februārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – X BV/ <i>Classic Coach Company vof, Y, Z</i>	10
2021/C 189/12	Lieta C-129/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 2. martā iesniedza Hof van beroep te Brussel (Beļģija) – <i>Proximus NV/Gegevensbeschermingsautoriteit</i>	11
2021/C 189/13	Lieta C-136/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 3. martā iesniedza Tribunal Constitucional (Portugāle) – <i>Autoridade Tributária e Aduaneira/VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda</i>	12
2021/C 189/14	Lieta C-148/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. martā iesniedza tribunal d'arrondissement (Luksemburga) – <i>Christian Louboutin/Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl</i>	12
2021/C 189/15	Lieta C-153/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. martā iesniedza tribunal administratif (Luksemburga) – A, B un C, kuru uz likuma pamata pārstāv viņa vecāki/Ministre de l'Immigration et de l'Asile	14

2021/C 189/16	Lieta C-164/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. martā iesniedza Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – SIA “BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA”/Latvijas Zinātnes padome	14
Vispārējā tiesa		
2021/C 189/17	Lieta T-161/18: Vispārējās tiesas 2021. gada 24. februāra spriedums – <i>Braesch</i> u.c./Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu – Valsts atbalsts – Atbalsts Banca Monte dei Paschi di Siena preventīvai pārstrukturēšanai – Iepriekšējās izskatīšanas stadija – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Iebilde par nepieņemamību – Ieinteresētās personas statuss – Interese celt prasību – Locus standi – Pieņemamība)	16
2021/C 189/18	Lieta T-134/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 10. marta spriedums – AM/EIB (Civildienests – EIB personāls – Atalgojums – Pieņemamība – Terminš pieteikuma uzsākt samierināšanas procedūru iesniegšanai – Nelabvēlīgs akts – Ģeogrāfiskās mobilitātes pabalsts – Pārcelšana uz ārējo biroju – Atteikums piešķirt pabalstu – Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus)	16
2021/C 189/19	Lieta T-114/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 17. marta spriedums – <i>Alvargonzález Ramos/EUIPO – Ursus-3 Capital, A.V.</i> (“URSUS Kapital”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “URSUS Kapital” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Daļēja atcelšana – Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkts un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Faktiskas izmantošanas pierādījums – Pierādījumu novērtēšana – Pakalpojumu kvalifikācija)	17
2021/C 189/20	Lieta T-127/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. februārī – <i>Swissgrid</i> /Komisija	18
2021/C 189/21	Lieta T-151/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. martā – <i>Saure</i> /Komisija	19
2021/C 189/22	Lieta T-154/21: Prasība, kas celta 2021. gada 23. martā – <i>Saure</i> /Komisija	20
2021/C 189/23	Lieta T-162/21: Prasība, kas celta 2021. gada 22. martā – BZ/ECB	21
2021/C 189/24	Lieta T-164/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. martā – QM/ <i>Europol</i>	21
2021/C 189/25	Lieta T-165/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. martā – <i>Amort</i> u.c./Komisija	22
2021/C 189/26	Lieta T-166/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. martā – <i>Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale</i> u.c./Komisija	23

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2021/C 189/01)***Jaunākās publikācijas**

OV C 182, 10.5.2021.

OV C 180, 10.5.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 163, 3.5.2021.

OV C 148, 26.4.2021.

OV C 138, 19.4.2021.

OV C 128, 12.4.2021.

OV C 110, 29.3.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (Symvoulio tis Epikrateias (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E./Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E.

(Lieta C-771/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iepirkums ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarēs – Direktīva 92/13/EEK – Pārbaudes procedūras – Pirmslīguma posms – Piedāvājumu vērtēšana – Tehniskā piedāvājuma noraidīšana un konkurenta piedāvājuma pieļaišana – Šī akta piemērošanas apturēšana – Noraidītā pretendenta leģitīmā interese apstrīdēt izraudzītā pretendenta piedāvājuma likumību)

(2021/C 189/02)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītāji: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Atbildētāji: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E..

Piedaloties: SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon – Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE – TPF Getinsa Euroestudios SL, SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon, Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE, TPF Getinsa Euroestudios SL

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris), 1. panta 1. un 3. punkts, 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, kā arī 2.a panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pretendents, kurš ir izslēgts no publiskā iepirkuma procedūras pirms šī līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas posma un kura lūgums apturēt tā lēmuma piemērošanu, ar ko viņš tika izslēgts no šīs procedūras, ir ticis noraidīts, var savā vienlaicīgi iesniegtajā lūgumā apturēt tā lēmuma piemērošanu, ar kuru ir pieļauts cita pretendenta piedāvājums, izvirzīt visus pamatus, kas ir saistīti ar Savienības tiesību publiskā iepirkuma jomā vai valsts tiesību normu, ar

kurām šīs tiesības ir transponētas, pārkāpumiem, tostarp pamatus, kam nav saistības ar pārkāpumiem, kuru dēļ viņa piedāvājums tika izslēgts. Šo iespēju neietekmē apstākļi, ka administratīvā pirmstiesas pārsūdzība neatkarīgā valsts iestādē, kas saskaņā ar valsts tiesībām šim pretendentam iepriekš bija jāiesniedz par lēmumu par viņa izslēgšanu, ir tikusi noraidīta, ja šis noraidošais lēmums nav ieguvis res judicata spēku.

(¹) OV C 19, 20.1.2020.

Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze*/MI (C-870/19), TB (C-871/19)

(Apvienotās lietas C-870/19 un C-871/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Autotransporta reģistrācijas kontrolierīces – Regula (EEK) Nr. 3821/85 – 15. panta 7. punkts – Regula (EK) Nr. 561/2006 – Kontroles procedūra – Administratīvais sods – Tahogrāfa reģistrācijas diagrammu neuzrādīšana attiecībā uz kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām – Vienots pārkāpums vai vairāki pārkāpumi)

(2021/C 189/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze*

Atbildētāji: MI (C-870/19), TB (C-871/19)

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 561/2006, 15. panta 7. punkts un Regulas Nr. 561/2006 19. pants ir jāinterpretēt tādējādi, ka gadījumā, ja transportlīdzekļa, uz kuru attiecas pārbaude, vadītājs pārbaudes gadījumā neuzrāda reģistrācijas diagrammas attiecībā uz vairākām darbības dienām laikposmā, kas aptver pārbaudes dienu un iepriekšējās 28 dienas, pārbaudes veikšanas vietas dalībvalsts kompetentās iestādes drīkst konstatēt tikai vienu vienotu attiecīgā vadītāja izdarītu pārkāpumu un viņam par to piemērot tikai vienu sodu.

(¹) OV C 54, 17.2.2020.

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (*Helsingin hallinto-oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko uzsākusi A

(Lieta C-950/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sabiedrību tiesības – Direktīva 2006/43/EK – Gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas – 22.a panta 1. punkta a) apakšpunkts – Obligātā revidenta pieņemšana darbā revidētajā struktūrā – Nogaidīšanas periods – Aizliegums ieņemt svarīgu vadības amatu revidētajā struktūrā – Pārkāpums – Pārkāpuma smagums un ilgums – Izteiciens “ieņemt amatu” – Tvērums – Darba līguma slēgšana ar revidēto struktūru – Obligāto revidentu neatkarība – Ārējais aspekts)

(2021/C 189/04)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Helsingin hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

A

Piedaloties: Patentti- ja rekisterihallituksen tilintarkastuslautakunta

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīvu 2014/56/ES, 22.a panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka obligātais revidents, tāds kā galvenais revīzijas partneris, kuru revīzijas uzņēmums ir norīkojis obligātās revīzijas veikšanai, šīs tiesību normas izpratnē ir uzskatāms par tādu, kas ieņem svarīgu vadības amatu revidētajā struktūrā, sākot no brīža, kad viņš ar šo pēdējo minēto struktūru noslēdz darba līgumu attiecībā uz šo amatu, pat ja viņš faktiski vēl nav sācis pildīt savus pienākumus šajā amatā.

⁽¹⁾ OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 23. marta spriedums (*Attunda tingsrätt* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Airhelp Ltd/Scandinavian Airlines System SAS*

(Lieta C-28/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Gaisa pārvadājumi – Regula (EK) Nr. 261/2004 – 5. panta 3. punkts – Kopīgi noteikumi par kompensācijām un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos – Atbrīvojums no kompensācijas maksāšanas pienākuma – Jēdziens “ārkārtēji apstākļi” – Likumīgi organizēts pilotu streiks – “Iekšēji” un “ārēji” apstākļi apkalpojošā gaisa pārvadātāja darbības kontekstā – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 17. un 28. pants – Gaisa pārvadātāja darījumdarbības brīvības, tiesību uz īpašumu un tiesību uz kolektīvām sarunām skārums neesamība)

(2021/C 189/05)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Attunda tingsrätt

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Airhelp Ltd*

Atbildētāja: *Scandinavian Airlines System SAS*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc apkalpojošā gaisa pārvadātāja personāla arodbiedrības aicinājuma noticis streiks, kas, ievērojot valsts tiesiskajā regulējumā minētos nosacījumus – it īpaši tajā noteikto streika iepriekšējas pieteikšanas termiņu –, rīkots, lai panāktu šī pārvadātāja darbinieku prasību izpildi un kam pievienojas vienas kategorijas darbinieki, kuru klātbūtne ir nepieciešama lidojuma nodrošināšanai, nav uzskatāms par “ārkārtēju apstākli” šīs tiesību normas izpratnē.

(¹) OV C 85, 23.3.2020.

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. marta spriedums (*High Court of Justice, Family Division (England and Wales)*) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SS/MCP

(Lieta C-603/20 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 10. pants – Jurisdikcija lietās par vecāku atbildību – Bērna nolaupīšana – Dalībvalsts tiesu jurisdikcija – Teritoriālā piemērojamība – Bērna aizvešana uz trešo valsti – Šajā trešā valstī iegūta pastāvīgā dzīvesvieta)

(2021/C 189/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Pamatlietas puses

Prasītājs: SS

Atbildētāja: MCP

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2116/2004 (2004. gada 2. decembris), 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams gadījumā, kad tiek konstatēts, ka pieteikuma par vecāku atbildību iesniegšanas dienā bērns pēc nolaupīšanas uz trešo valsti tajā ir ieguvis pastāvīgo dzīvesvietu. Šādā gadījumā tiesas, kurā ir celta prasība, jurisdikcija ir jānosaka saskaņā ar piemērojamām starptautiskajām konvencijām vai, ja šādu starptautisko konvenciju nav, saskaņā ar šīs regulas 14. pantu.

(¹) OV C 28, 25.1.2021.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. janvārī iesniedza Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Spānija) – ZA, AZ, BX, CV, DU un ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Lieta C-25/21)

(2021/C 189/07)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāji: ZA, AZ, BX, CV, DU un ET

Atbildētāja: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja prasītājs pierāda, ka tā līgumiskās attiecības par ekskluzīvu piegādi un zīmola izmantošanu (atbilstoši komisijas maksas sistēmai vai tiešas pārdošanas sistēmai, kurā ir paredzēta atsaucis tālākpārdošanas cena, piemērojot atlaidi) ar REPSOL ietilpst valsts konkurences iestādes izvērtētajā teritoriālajā un laika ietvarā, **vai ir jāsecina, ka šīm līgumiskajām attiecībām ir piemērojams Tribunal de Defensa de la Competencia (Konkurences aizsardzības tiesa) 2001. gada 11. jūlija lēmums (lieta 490/00 REPSOL) un/vai Valsts konkurences komisijas 2009. gada 30. jūlija lēmums (lieta 652/07 REPSOL/CEPSA/BP), uzskatot, ka, pamatojoties uz šiem lēmumiem, ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 2. panta prasības attiecībā uz pārkāpuma pierādīšanas pienākumu?**
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša un konkrētajā lietā ir konstatēts, ka līgumiskajām attiecībām ir piemērojams Tribunal de Defensa de la Competencia (Konkurences aizsardzības tiesa) 2001. gada 11. jūlija lēmums (lieta 490/00 REPSOL) un/vai Valsts konkurences komisijas 2009. gada 30. jūlija lēmums (lieta 652/07 REPSOL/CEPSA/BP), **vai tā rezultātā nolīgums noteikti ir atzīstams par automātiski spēkā neesošu atbilstoši LESD 101. panta 2. punktam?**

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 28. janvārī iesniedza Landgericht Ravensburg
(Vācija) – F. F., B. A./C. Bank AG, Bank D. K. AG**

(Lieta C-47/21)

(2021/C 189/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Ravensburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: F. F., B. A.

Atbildētāji: C. Bank AG, Bank D. K. AG

Prejudiciālie jautājumi

1. Par likumības fikciju atbilstoši EGBGB 247. panta 6. punkta otrās daļas trešajam teikumam un 12. punkta pirmās daļas trešajam teikumam
 - a) Vai EGBGB 247. panta 6. punkta otrās daļas trešais teikums un 12. punkta pirmās daļas trešais teikums, ciktāl tajos Direktīvas 2008/48/EK ⁽¹⁾ 10. panta 2. punkta p) apakšpunktā izvirzītajām prasībām pretrunā esoši līguma noteikumi tiek atzīti par atbilstošiem prasībām, kas izvirzītas EGBGB 247. panta 6. punkta otrās daļas pirmajā un otrajā teikumā, kā arī 12. punkta pirmās daļas otrā teikuma 2) apakšpunkta b) punktā, neatbilst Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktam un 14. panta 1. punktam?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai no Savienības tiesībām, it īpaši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunkta un 14. panta 1. punkta, izriet, ka EGBGB 247. panta 6. punkta otrās daļas trešais teikums un 12. punkta pirmās daļas trešais teikums nav jāpiemēro, ciktāl tajos Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktā izvirzītajām prasībām pretrunā esoši līguma noteikumi tiek atzīti par atbilstošiem prasībām, kas izvirzītas EGBGB 247. panta 6. punkta otrās daļas pirmajā un otrajā teikumā, kā arī 12. punkta pirmās daļas otrā teikuma 2) apakšpunkta b) punktā?

Neatkarīgi no atbildes uz jautājumiem II.1.a) un b):

2. Par obligāti norādāmo informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punktam

a) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītīgumā norādāmajam dienā maksājamo procentu apmēram ir jāizriet aritmētiski no līgumā norādītās līgumiskās aizņēmuma likmes?

b) Par Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta r) apakšpunktu:

aa) Vai šis tiesiskais regulējums ir jāinterpretē tādējādi, ka informācija par kredīta pirmstermiņa atmaksas gadījumā noteiktu piemērojamo pirmstermiņa atmaksas kompensāciju kredītīgumā ir jānorāda tik precīzi, ka patērētājs vismaz aptuveni var aprēķināt maksājamās kompensācijas apmēru?

(ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši)

bb) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta r) apakšpunktam un 14. panta 1. punkta otrajam teikumam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram nepilnīgas informācijas gadījumā Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta r) apakšpunkta izpratnē atteikuma tiesību termiņu tomēr sāk skaitīt no līguma noslēgšanas brīža un zūd tikai kreditora tiesības uz kompensāciju par priekšlaicīgu kredīta atmaksu?

c) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta l) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka absolūtos skaitļos ir jānorāda kredītīguma noslēgšanas brīdī spēkā esošā nokavējuma procentu likme vai vismaz spēkā esošā atsaucē procentu likme (šajā gadījumā – procentu pamatlīkme atbilstoši BGB 247. pantam), uz kuras pamata aprēķina spēkā esošo nokavējuma procentu likmi kopā ar piemaksu (šajā gadījumā – piecus procentpunktus atbilstoši BGB 288. panta 1. punkta otrajam teikumam), un vai patērētājs ir jāinformē par atsaucē procentu likmi (procentu pamatlīkme) un tās mainīgumu?

d) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta t) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītīguma tekstā ir jāsniedz informācija par būtiskajiem formālajiem priekšnoteikumiem, lai piekļūtu ārpusstiesas sūdzību un pārsūdzību mehānismam?

Ja vismaz uz vienu no iepriekšējiem jautājumiem II.2.a)–d) tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

e) Vai Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atteikuma termiņu sāk skaitīt tikai tad, kad ir tikusi sniegta pilnīga un satura ziņā pareiza informācija atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punktam?

Ja atbilde ir noliedzoša:

f) Kādi ir noteicošie kritēriji, lai, neņemot vērā nepilnīgu un satura ziņā nepareizu informāciju, izraisītu atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu?

Ja uz iepriekšējo jautājumu II.1.a) un/vai vismaz vienu no jautājumiem II.2.a)–d) tiek atbildēts apstiprinoši:

3. Par atteikuma tiesību zaudēšanu atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam

a) Vai atteikuma tiesības atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam var zaudēt?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

b) Vai tiesību zaudēšanas gadījumā runa ir par atteikuma tiesību ierobežošanu laika ziņā, kas ir jāreglamentē parlamenta izdotā likumā?

Ja atbilde ir noliedzoša:

c) Vai tiesību zaudēšanas subjektīvā ziņā priekšnoteikums ir tāds, ka patērētājs zināja par viņa atteikuma tiesību pastāvēšanas turpināšanos vai vismaz viņam ir jāattaisno sava nezināšana rupjas nolaidības izpratnē?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- d) Vai kreditora iespēja sniegt kredītņēmējam informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunktam vēlāk un tādējādi izraisīt atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu liedz piemēroti labticīgi tiesību zaudēšanas noteikumus?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- e) Vai minētais ir saderīgs ar spēkā esošajiem starptautisko tiesību principiem, kuri Vācijas tiesnesim ir saistoši saskaņā ar *Grundgesetz* [Pamatlikumu]?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- f) Kā Vācijas tiesību piemērotājam ir jāatrisina pretruna starp saistošajām starptautisko tiesību prasībām un Tiesas izvirzītajām prasībām?

4. Par patērētāja atteikuma tiesību ļaunprātīgas izmantošanas pieņemumu atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam

- a) Vai atteikuma tiesību izmantošana atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam var būt ļaunprātīga?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai atteikuma tiesību ļaunprātīgas izmantošanas pieņemuma gadījumā runa ir par atteikuma tiesību ierobežošanu, kas ir jāreglamentē parlamenta izdotā likumā?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- c) Vai atteikuma tiesību ļaunprātīgas izmantošanas pieņemuma subjektīvā ziņā priekšnoteikums ir tāds, ka patērētājs zināja par viņa atteikuma tiesību pastāvēšanas turpināšanos vai vismaz viņam ir jāattaisno sava nezināšana rupjas nolaidības izpratnē?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- d) Vai kreditora iespēja sniegt kredītņēmējam informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunktam vēlāk un tādējādi izraisīt atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu liedz izdarīt pieņemumu par atteikuma tiesību ļaunprātīgu izmantošanu atbilstoši labas ticības principam?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- e) Vai minētais ir saderīgs ar spēkā esošajiem starptautisko tiesību principiem, kuri Vācijas tiesnesim ir saistoši saskaņā ar Pamatlikumu?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- f) Kā Vācijas tiesību piemērotājam ir jāatrisina pretruna starp saistošajām starptautisko tiesību prasībām un Tiesas izvirzītajām prasībām?

5. Neatkarīgi no atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem:

- a) Vai tiek ievērotas Savienības tiesības, it paši atteikuma tiesības atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem ar pirkuma līgumu saistīta kredītīguma gadījumā pēc patērētāja atteikuma tiesību efektīvas izmantošanas atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punktam:

- aa) patērētāja prasījums pret kreditoru par veikto kredītmaksājumu atmaksu var tikt īstenots tikai tad, kad viņš kreditoram ir izsniedzis iegādāto priekšmetu vai ir pierādījis, ka viņš precī kreditoram ir nosūtījis?

bb) patērētāja prasība par patērētāja veikto kredītmaksājumu atmaksu pēc pirkuma priekšmeta izsniegšanas ir jānoraida kā minētajā brīdī nepamatota, ja kreditors, pieņemot pirkuma priekšmetu, nav pieļāvis kreditora nokavējumu?

Ja atbilde ir noliedzīga:

b) Vai no Savienības tiesībām izriet, ka a) aa) un/vai a) bb) aprakstītais valsts tiesiskais regulējums nav piemērojams?

Neatkarīgi no atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem II.1)–5):

6. Vai ZPO 348.a panta 2. punkta 1) apakšpunkts, ciktāl šis tiesiskais regulējums attiecas arī uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemšanu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai, nav saderīgs ar valstu tiesu tiesībām iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai un tāpēc tas nav jāpieņem, pieņemot lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 2. februārī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG/E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL*

(Lieta C-62/21)

(2021/C 189/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG*

Atbildētāji un atbildētāji kasācijas tiesvedībā: *E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 207/2009 (¹) 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Regulas 2017/1001 (²) 63. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais, ka pieteikumu atcelt Eiropas Savienības preču zīmi tās neizmantošanas dēļ var iesniegt jebkura fiziska vai juridiska persona vai arī interešu pārstāvībai izveidota grupa vai organizācija, kas savā vārdā var iesniegt prasību tiesā, padara par spēkā neesošu trešās personas līgumu, kurā tā ir apliecinājusi Eiropas Savienības preču zīmes īpašniekam, ka neiesniegs Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam pieteikumu par šīs Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu tās neizmantošanas dēļ?
- 2) Vai Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Regulas 2017/1001 63. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais, ka pieteikumu atcelt Eiropas Savienības preču zīmi tās neizmantošanas dēļ var iesniegt jebkura fiziska vai juridiska persona vai arī interešu pārstāvībai izveidota grupa vai organizācija, kas savā vārdā var iesniegt prasību tiesā, rada tādas sekas, ka dalībvalsts tiesas galīgs spriedums, ar kuru atbildētājam ir uzdots atsaukt viņa vai viņa pilnvarotas personas iesniegtu pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu tās neizmantošanas dēļ, nav jāņem vērā atcelšanas procesā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja un Savienības tiesās?

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (kodificēta versija) (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. februārī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spānija) – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia

(Lieta C-86/21)

(2021/C 189/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Atbildētāja apelācijas instancē: Delia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 45. pantam un Regulas Nr. [492]/2011 ⁽¹⁾ 7. pantam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma kā 2009. gada 2. jūlija Dekrēta 43/2009 6. panta 2. punkta c) apakšpunkts, kas liedz atzīt laiku, kas noteiktā amatu kategorijā nostrādāts kādas citas Eiropas Savienības dalībvalsts publiskajā veselības aprūpes dienestā?
- 2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu būtu atbildams apstiprinoši – kādas dalībvalsts publiskajā veselības aprūpes sistēmā nostrādātā laika atzīšana varētu tikt pakārtota nosacījumam, ka iepriekš jābūt apstiprinātiem vispārīgiem Eiropas Savienības dalībvalstu veselības aprūpes dienestu personāla dienesta gaitas sistēmu standartizācijas kritērijiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. februārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – X BV/Classic Coach Company vof, Y, Z

(Lieta C-112/21)

(2021/C 189/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: X BV

Atbildētāji: Classic Coach Company vof, Y, Z

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, lai konstatētu, ka pastāv kādas trešās personas “agrākas tiesības” atceltās Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 6. panta 2. punkta izpratnē,
 - a) pietiek ar to, ka pirms preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas šī trešā persona komercdarbībā izmantoja tiesības, kas atzītas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai
 - b) ir nepieciešams, lai šī trešā persona, pamatojoties uz šīm agrākajām tiesībām, saskaņā ar attiecīgām valsts tiesību normām varētu aizliegt preču zīmes īpašniekam izmantot preču zīmi?

- 2) Vai atbildot uz pirmo jautājumu ir nozīme arī tam, vai preču zīmes īpašniekam ir vēl agrākas (saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem atzītas) tiesības attiecībā uz apzīmējumu, kas reģistrēts kā preču zīme, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai ir nozīme tam, vai preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešās personas apgalvoto "agrāku tiesību" izmantošanu, pamatojoties uz šīm vēl agrākajām atzītajām tiesībām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 2. martā iesniedza Hof van beroep te Brussel (Beļģija) – Proximus NV/Gegevensbeschermingsautoriteit

(Lieta C-129/21)

(2021/C 189/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Proximus NV*

Atbildētāja: *Gegevensbeschermingsautoriteit*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2002/58 (¹) 12. panta (2. punkts), skatīts kopā ar šīs direktīvas 2. panta [f] punktu] un Vispārīgās datu aizsardzības regulas (²) 95. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ir pieļaujama situācija, kad valsts uzraudzības iestāde, neesot pieņemtiem atšķirīgi formulētiem valsts tiesību aktiem, pieprasa abonenta "piekrišanu" Vispārīgās datu aizsardzības regulas izpratnē kā pamatu tam, lai publicētu tādus tā personas datus publiski pieejamos abonentu sarakstos un telefona uzziņu dienestos, kurus izsniedz pats operators vai trešais pakalpojumu sniedzējs?
- 2) Vai tiesības uz dzēšanu saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas 17. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tas, ka valsts uzraudzības iestāde abonenta lūgumu dzēst tā datus no publiski pieejamie abonentu sarakstiem un telefona uzziņu dienestiem uzskata par lūgumu dzēst datus Vispārīgās datu aizsardzības regulas 17. panta izpratnē?
- 3) Vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas 24. pants un 5. panta [2. punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka valsts uzraudzības iestāde no tajos nostiprinātā paskatatbildības principa secina, ka pārzinim ir jāsteno atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai par datu subjekta piekrišanas atsaukšanu atbilstoši Vispārīgās datu aizsardzības regulas 6. pantam, skatītam kopā ar 7. pantu, informētu citus pārzinjus, proti, telefona un citus abonentu sarakstu un telefona uzziņu dienestu pakalpojumu sniedzējus, kas datus ir saņēmuši no pirmā minētā pārzinī?
- 4) Vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas 17. panta [2. punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertās prasības netiek ievērotas, ja valsts uzraudzības iestāde no publiski pieejamu abonentu sarakstu un telefona uzziņu dienestu pakalpojumu sniedzēja, no kura tiek pieprasīts personas datus vairs nepublicēt, pieprasa veikt atbilstīgus pasākumus, lai informētu meklētājmašīnas par lūgumu dzēst datus?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 3. martā iesniedza Tribunal Constitucional (Portugāle) – Autoridade Tributária e Aduaneira/VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda

(Lieta C-136/21)

(2021/C 189/13)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Constitucional

Pamatlietas puses

Prasītāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Atbildētāja: VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 110. pantu atsevišķi vai kopsakarā ar LESD 191. pantu, it īpaši tā 2. punktu, var interpretēt tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru, piemērojot valsts tirgū ar transportlīdzekļu vidējo vērtības samazināšanos saistītus samazinājumus nodoklim, ko uzliek lietotiem transportlīdzekļiem ar citās Eiropas Savienības dalībvalstīs piešķirtu galīgu reģistrācijas numuru, netiek ņemta vērā vides komponente, atļaujot to, ka šādi aprēķināts nodoklis ir lielāks nekā tas, ko uzliek līdzīgiem valstī pirkti lietotiem transportlīdzekļiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. martā iesniedza tribunal d'arrondissement (Luksemburga) – Christian Louboutin/Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl

(Lieta C-148/21)

(2021/C 189/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'arrondissement

Pamatlietas puses

Prasītājs: Christian Louboutin

Atbildētājas: Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (¹) 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par preču zīmei identiska apzīmējuma izmantošanu [tīmekļa] vietnē izvietotā reklāmā ir vainojams tīmekļa vietnes operators vai ekonomiski saistīts uzņēmums tādēļ, ka šajā vietnē nav nošķirti operatora vai ar viņu ekonomiski saistīto uzņēmumu piedāvājumi no trešo pārdevēju piedāvājumiem, iekļaujot šīs reklāmas paša operatora vai ar viņu ekonomiski saistīto uzņēmumu komercsaziņā?

Vai šādu iekļaušanu pastiprina tas, ka:

— tīmekļa vietnē reklāmas tiek pasniegtas vienveidīgi?

- paša operatora un ar viņu ekonomiski saistīto uzņēmumu reklāmas un trešo pārdevēju reklāmas tiek publicētas, tās nešķirojot pēc izcelsmes, bet skaidri norādot operatora vai ar viņu ekonomiski saistīto uzņēmumu logotipu trešo personu tīmekļa vietņu reklāmas rubrikās uznirstošas [“pop-up”] reklāmas veidā?
 - operators vai ar viņu ekonomiski saistīti uzņēmumi piedāvā trešajiem pārdevējiem pilnīgu pakalpojumu, kurā iekļauta palīdzība reklāmu izstrādē un pārdošanas cenu noteikšanā, preču uzglabāšana un nosūtīšana?
 - operatora un ar viņu ekonomiski saistīto uzņēmumu vietne ir veidota tā, lai tajā parādītos veikali un norādes, piemēram, “vispārdotākās preces”, “visbiežāk meklētās preces” vai “visbiežāk piedāvātās dāvinātās preces”, no pirmā skatpunkta šķietami nenoskaidrojot paša operatora un ar viņu ekonomiski saistīto uzņēmumu preces no trešo pārdevēju precēm?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par preču zīmi identiska apzīmējuma izmantošanu reklāmā, kas publicēta tiešsaistes tirdzniecības vietnē, principā ir vainojams šīs vietnes operators vai ar viņu ekonomiski saistītie uzņēmumi, ja samērā informēta un uzmanīga interneta lietotāja uztverē šim operatoram vai ar viņu ekonomiski saistītajiem uzņēmumiem ir bijusi aktīva loma šīs reklāmas izstrādē vai ja šī reklāma tiek uztverta kā daļa no šī operatora paša komercsaziņas?

Vai šādu uztveri ietekmēs:

- apstākļi, ka šis operators un/vai ar viņu ekonomiski saistīti uzņēmumi ir visdažādāko preču, tostarp reklāmā reklamēto preču kategorijas preču plaši pazīstams izplatītājs;
 - vai apstākļi, ka šādi publicētas reklāmas augšdaļā ir atveidota šī operatora vai ar viņu ekonomiski saistītu vienību preču zīme, kas saistīta ar pakalpojumiem, ņemot vērā, ka šī preču zīme ir pazīstama kā izplatītāja preču zīme;
 - vai arī apstākļi, ka šis operators vai ar viņu ekonomiski saistītie uzņēmumi līdzās šai [reklāmas] publicēšanai piedāvā pakalpojumus, ko tradicionāli piedāvā tās pašas kategorijas preču izplatītāji, kurā ietilpst reklāmā reklamētā prece?
- 3) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preces, kas apzīmētas ar preču zīmi identisku apzīmējumu, nosūtīšana komercdarbība un bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas no galapatērētāja viedokļa ir izmantošana, kurā ir vainojams nosūtītājs vienīgi tad, ja nosūtītājs ir faktiski zinājis, ka šis apzīmējums ir piestiprināts precei?

Vai šāds nosūtītājs ir attiecīgā apzīmējuma izmantotājs, ja viņš pats vai ar viņu ekonomiski saistīts uzņēmums paziņo galapatērētājam, ka nodrošinās šo nosūtīšanu pēc tam, kad viņš pats vai ar viņu ekonomiski saistīts uzņēmums ir uzglabājis preci šādā nolūkā?

Vai šāds nosūtītājs ir attiecīgā apzīmējuma izmantotājs, ja viņš pats vai ar viņu ekonomiski saistīts uzņēmums iepriekš ir aktīvi piedalījies preces, kas ietver šo apzīmējumu, reklāmas publicēšanā savas komercdarbības ietvaros vai ir reģistrējis galapatērētāja pasūtījumu, pateicoties šai reklāmāi?

(¹) OV 2017, L 154, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. martā iesniedza *tribunal administratif* (Luksemburga) – A, B un C, kuru uz likuma pamata pārstāv viņa vecāki/*Ministre de l'Immigration et de l'Asile*

(Lieta C-153/21)

(2021/C 189/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif

Pamatlietas puses

Prasītāji: A, B un C, kuru uz likuma pamata pārstāv viņa vecāki

Atbildētājs: *Ministre de l'Immigration et de l'Asile*

Prejudiciālais jautājums

Vai [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2013/32/ES [(2013. gada 26. jūnijs)] par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai ⁽¹⁾ 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu, lasot kopsakarā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva] Direktīvas 2011/95/ES [(2011. gada 13. decembris)] par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu ⁽²⁾ 23. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantu, var interpretēt tādējādi, ka ar to tiek ļauts atzīt par nepieņemamu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko vecāki ir iesnieguši sava nepilngadīgā bērna vārdā un viņa interesēs citā dalībvalstī (šajā gadījumā Luksemburgā), kas nav tā dalībvalsts, kura iepriekš starptautisko aizsardzību piešķirusi tikai vecākiem, kā arī bērna brāļiem un māsām (šajā gadījumā Grieķijā), pamatojoties uz to, ka tās valsts iestādes, kura pēdējiem minētajiem ir piešķirusi starptautisko aizsardzību pirms viņu izbraukšanas un bērna piedzimšanas, garantē, ka, bērnam ierodoties un pārējiem ģimenes locekļiem atgriežoties, šim bērnam varēs tikt piešķirta uzturēšanas atļauja un tās pašas priekšrocības, kas piešķirtas tiem, kuri saņēmuši starptautisko aizsardzību, ja tās tomēr neapstiprina, ka viņam personīgi tiks piešķirts starptautiskās aizsardzības statuss?

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 60. lpp.

⁽²⁾ OV 2011, L 337, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. martā iesniedza Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – SIA “BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA”/Latvijas Zinātnes padome

(Lieta C-164/21)

(2021/C 189/16)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā rajona tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA”

Atbildētāja: Latvijas Zinātnes padome

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai par Regulas Nr. 651/2014 ⁽¹⁾ 2. panta 83. punktā minēto subjektu var atzīt organizāciju (privāto tiesību subjektu), kurai ir vairākas pamatdarbības, tostarp, pētnieciskā darbība, bet kuras lielākā daļa no ienākumiem ir izglītības pakalpojumu sniegšana par maksu?

- 2) Vai ir pamatoti piemērot prasību par saimnieciskās un nesaimnieciskās darbības finansējuma (ienākumu un izdevumu) proporciju, lai konstatētu subjekta atbilstību Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā noteiktai prasībai par subjekta darbības galveno mērķi neatkarīgi veikt fundamentālos pētījumus, rūpnieciskos pētījumus vai eksperimentālo izstrādi, vai plaši izplatīt šādu darbību rezultātus mācību, publikāciju vai zināšanu pārneses veidā. Ja atbilde ir – jā, kāda būtu atbilstošā saimnieciskās un nesaimnieciskās darbības finansējuma proporcija, lai konstatētu subjekta darbības galveno mērķi?
- 3) Vai atbilstoši Regulas Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā ietvertam regulējumam, ir pamatoti piemērot prasību par no pamatdarbības iegūto ienākumu ieguldīšanu atpakaļ (reinvestēt) attiecīgā subjekta pamatdarbībā, un, vai ir jāvērtē citi aspekti, lai pamatoti konstatētu projekta iesniedzēja darbības galveno mērķi; vai gūto ienākumu izmantošana (reinvestē pamatdarbībā vai, piemēram, privātā dibinātāja gadījumā – izmaksā kā dividendes akcionāriem) mainītu izvērtējumu arī gadījumā, ja lielāka daļa no ieņēmumiem ir izglītības maksas pakalpojumi?
- 4) Vai izvērtējot projekta iesniedzēja atbilstību Regulā Nr. 651/2014 2. panta 83. punktā minētajai definīcijai, ir būtisks attiecīga projekta iesniedzēja dalībnieku juridiskais statuss, proti, vai projekta iesniedzējs ir sabiedrība, kas dibināta kā komersants, lai veiktu saimniecisko darbību (darbību par atlīdzību) peļņas gūšanas nolūkā (Komerclikuma 1. pants), vai, ka tās dalībnieki vai akcionāri ir fiziskas vai juridiskas personas, kuru mērķis ir peļņas gūšana (tajā skaitā, sniedzot izglītības pakalpojumus par atlīdzību), vai kuri nodibināti bez peļņas gūšanas mērķa (piemēram, kā biedrība vai nodibinājums)?
- 5) Vai, vērtējot projekta iesniedzēja darbības saimniecisko būtību, būtiska ir iekšzemes un ES valstu studentu proporcija pret ārvalstu (trešo valstu, ārpus ES) studentiem, un projekta iesniedzēja veiktās pamatdarbības mērķis, dot studējošajiem starptautiskajā darba tirgū konkurētspējīgu augstāko izglītību un kvalifikāciju atbilstoši mūsdienu starptautiskajām prasībām (pieteicējas Satversmes 5. punkts)?

(¹) Komisijas Regula (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (OV 2014, L 187, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2021. gada 24. februāra spriedums – *Braesch u.c./Komisija*

(Lieta T-161/18) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Valsts atbalsts – Atbalsts Banca Monte dei Paschi di Siena preventīvai pārstrukturēšanai – Iepriekšējās izskatīšanas stadija – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Iebilde par nepieņemamību – Ieinteresētās personas statuss – Interese celt prasību – Locus standi – Pieņemamība)

(2021/C 189/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Anthony Braesch (Luksemburga, Luksemburga), Trinity Investments DAC (Dublina, Īrija), Bybrook Capital Master Fund LP (Lielā Kaimanu sala, Kaimanu Salas), Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP (Lielā Kaimanu sala), Bybrook Capital Badminton Fund LP (Lielā Kaimanu sala) (pārstāvji: M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella un L. Prosperetti, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Blanck un A. Bouchagiar)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2017. gada 4. jūlija Lēmumu C(2017) 4690 final par valsts atbalstu SA.47677 (2017/N) – Itālija, jauns atbalsts un grozītais Banca Monte dei Paschi di Siena preventīvas pārstrukturēšanas plāns.

Rezolutīvā daļa

- 1) Iebildi par nepieņemamību noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 190, 4.6.2018.

Vispārējās tiesas 2021. gada 10. marta spriedums – AM/EIB

(Lieta T-134/19) ⁽¹⁾

(Civildienests – EIB personāls – Atalgojums – Pieņemamība – Terminš pieteikuma uzsākt samierināšanas procedūru iesniegšanai – Nelabvēlīgs akts – Ģeogrāfiskās mobilitātes pabalsts – Pārceļšana uz ārējo biroju – Atteikums piešķirt pabalstu – Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus)

(2021/C 189/18)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AM (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier, avocates)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: G. Faedo un M. Loizou, pārstāvji, kuriem palīdz A. Dal Ferro, avocat)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 50.a pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt, EIB 2017. gada 30. jūnija un 11. decembra lēmumus, kā arī, ciktāl nepieciešams, EIB priekšsēdētāja 2018. gada 20. novembra lēmumu, ar ko ir apstiprināti šie lēmumi, ar kuriem tā atteica prasītājam piešķirt ģeogrāfiskās mobilitātes pabalstu, un, otrkārt, atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts ar šiem lēmumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2017. gada 30. jūnija un 11. decembra lēmumus, ciktāl ar tiem AM tiek atteikts piešķirt ģeogrāfiskās mobilitātes pabalstu.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) EIB sedz savus, kā arī atlīdzina AM tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 155, 6.5.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 17. marta spriedums – *Alvargonzález Ramos/EUIPO – Ursus-3 Capital, A.V. (“URSUS Kapital”)*

(Lieta T-114/20) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “URSUS Kapital” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Daļēja atcelšana – Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkts un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Faktiskas izmantošanas pierādījums – Pierādījumu novērtēšana – Pakalpojumu kvalifikācija)

(2021/C 189/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Pablo Erik Alvargonzález Ramos* (Madrīde, Spānija) (pārstāvis: *E. Sugrañes Coca*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: *S. Palmero Cabezas*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Ursus-3 Capital, A.V., SA* (Madrīde)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 10. decembra lēmumu lietā R 711/2019-5 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Ursus-3 Capital, A.V.* un *P. E. Alvargonzález Ramos*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Pablo Erik Alvargonzález Ramos* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 129, 20.4.2020.

Prasība, kas celta 2021. gada 26. februārī – Swissgrid/Komisija**(Lieta T-127/21)**

(2021/C 189/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Swissgrid AG (Aarau, Šveice) (pārstāvji: P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen un V. Lefever, advokāti)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājai segt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2020. gada 17. decembra vēstulē ietverto lēmumu, ar ko tā informē pārvades sistēmu operatorus (PSO), ka prasītāja neatbilst kritērijiem, lai varētu piedalīties Eiropas platformās apmaiņai ar balansēšanas enerģijas standarta produktiem, tostarp Eiropas aizvietošanas rezervju apmaiņas platformā "TERRE", un uzdod PSO, kuri ir "TERRE" dalībnieki, vēlākais 2020. gada 1. martā izslēgt prasītāju no platformas "TERRE". Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir nepareizi piemērots Komisijas 2017. gada 23. novembra Regulas (ES) 2017/2195 (1) 1. panta 6. punkts.
 - Apstrīdētais lēmums esot pretrunā Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 6. punktam, jo tajā ir norādīts, ka, lai prasītāja varētu piedalīties Eiropas balansēšanas enerģijas standarta produktu platformās, prasītājas dalība ir "nepieciešama", lai novērstu sistēmas drošības problēmu, kas izrietot no grafikos neparedzētām fiziskajām elektroenerģijas plūsmām, lai gan nozīmīgais kritērijs ir tas, vai Šveices izslēgšana "var novest pie grafikos neparedzētām fiziskajām elektroenerģijas plūsmām caur Šveici, kas apdraud sistēmas drošību reģionā".
 - Apstrīdētais lēmums esot pretrunā Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 6. punktam, jo Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 6. punktā minētie alternatīvie nosacījumi tajā esot interpretēti kā kumulatīvi nosacījumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir nepareizi piemērots Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 7. punkts.
 - Apstrīdētais lēmums esot pretrunā Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 7. punktam, jo Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 7. punkta otrais teikums tajā esot interpretēts tā, ka tas ietvertu prasību noslēgt ar ES starpvaldību nolīgumu par sadarbību elektroenerģijas jomā, kas minēts Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 6. punktā ietvertajā pirmajā alternatīvajā nosacījumā;
 - Apstrīdētais lēmums esot pretrunā Regulas (ES) 2017/2195 1. panta 7. punktam, jo tas neesot pienācīgi balstīts uz Energoregulatoru sadarbības aģentūras (ACER) un visu pārvades sistēmu operatoru (PSO) sniegtiem atzinumiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts un nav ievērotas prasītājas tiesības uz aizstāvību, jo Eiropas Komisija neesot ņēmusi vērā argumentus, ko prasītāja izvirzījusi 2020. gada 29. septembra un 8. decembra vēstulēs Eiropas Komisijai, un nav atbildējusi uz tiem.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkts un LESD 296. pants, jo tajā i) nav sniegts pienācīgs pamatojums Eiropas Komisijas lēmumam neņemt vērā a) argumentus, ko prasītāja izvirzījusi 2020. gada 29. septembra un 8. decembra vēstulēs Eiropas Komisijai, b) visu PSO atzinumus un c) ACER atzinumu; un ii) esot iekļauta pretrunīga un neatbilstīga argumentācija.

(¹) Komisijas Regula (ES) 2017/2195 (2017. gada 23. novembris), ar ko izveido elektroenerģijas balansēšanas vadlīnijas (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2017, L 312, 6. lpp.)

Prasība, kas celta 2021. gada 19. martā – Saure/Komisija

(Lieta T-151/21)

(2021/C 189/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hans-Wilhelm Saure (Berlīne, Vācija) (pārstāvis: C. Partsch, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2021. gada 27. janvāra lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja pieteikums ļaut iepazīties ar Komisijas dokumentiem, izsniedzot kopijas attiecībā uz visu Komisijas saziņu ar

a) uzņēmumu *BioNTech SE*,

b) Vācijas Federālo kanceleju saistībā ar uzņēmumu *BioNTech SE* un tās izstrādājumiem,

c) Vācijas Federālo veselības ministru saistībā ar *Covid-19* pandēmijas apkarošanai paredzēto vakcīnu iepirkumu,

attiecīgi par laikposmu no 2020. gada 1. aprīļa un it īpaši par *BioNTech* piedāvāto vakcīnu daudzumu un piegādes termiņiem,

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: Prasītājam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem Eiropas Komisijas dokumentiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 (¹) 2. panta 1. punktu.

2. Otrais prasības pamats: Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajam ievilkumam nav pretrunā tiesības piekļūt attiecīgajai informācijai. Iepazīšanās ar minēto informāciju neradītu kaitējumu fizisku vai juridisku personu komerciālajām interesēm. Pieprasītajā informācijā nav ietverts komercnoslēpums Direktīvas (ES) 2016/943 (²) izpratnē.

3. Trešais prasības pamats: Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajai daļai nav pretrunā tiesības piekļūt attiecīgajai informācijai. Ar šo normu tiek aizsargāts tikai notiekošs lēmumu pieņemšanas process. Taču prasītāja pieteikuma par piekļuvi dokumentiem priekšmets bija prasītājas veiktās sarunas par vakcīnu piegādēm. Šīs sarunas jau ir noslēgtas. Turklāt pastāv sevišķas sabiedrības intereses saistībā ar attiecīgās informācijas publiskošanu, jo par vakcīnu iegādi Eiropas Savienībā diskutēts un ziņots tiek jau kopš vairākām nedēļām.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātnības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV 2016, L 157, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 23. martā – Saure/Komisija

(Lieta T-154/21)

(2021/C 189/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hans-Wilhelm Saure (Berlīne, Vācija) (pārstāvis: C. Partsch, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja pieteikums piekļūt Komisijas dokumentiem ar numuru Gestdem 2021/0592, izsniedzot kopijas:

visiem tā saukto “Steering Committees”, kā arī “Joint Negotiations Teams” protokoliem, kopsavilkumiem, paziņojumiem, piezīmēm, sēžu protokoliem, apspriežu protokolu, lēmumiem, priekšlikumiem, protokoliem, elektroniskai sarakstei, sarakstes pa pastu, telefonsarunu ierakstu – it īpaši attiecībā uz *Advance Purchase Agreements* – un konkrēto līgumu ar farmācijas uzņēmumiem par vakcīnas pret *Covid-19* piegādi, lai apkarotu Koronavīrusa epidēmiju. Ar “*Advance Purchase Agreements*” saprot katru līgumu par vakcīnas pret *Covid-19* iepirkumu, piegādi, apdrošināšanu, rezervēšanu vai izstrādi Savienības dalībvalstu vajadzībām;

— piespriest Komisijai atbildēt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: Prasītājam esot tiesības piekļūt attiecīgajiem Komisijas dokumentiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 (¹) 2. panta 1. punktu. Ar Komisijas atteikumu tiekot pārkāpta šī tiesību norma.
2. Otrais prasības pamats: Prasītāja piekļuves pieteikumam neesot piemērojams neviens atteikuma pamats atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 1049/2001. Komisija neesot norādījusi atteikuma pamatus, un tie arī neesot konstatējami.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 22. martā – BZ/ECB**(Lieta T-162/21)**

(2021/C 189/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BZ (pārstāvji: H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Valdes 2020. gada 17. novembra un 2021. gada 12. janvāra lēmumu par 2020. gada 28. maija sprieduma lietā T-483/16 RENV izpildi, ciktāl ar šo lēmumu prasītājai ir noteikta (nepietiekama) kompensācija tikai 50 000 EUR apmērā un konfidencialitātes pienākums attiecībā uz ECB 2021. gada 12. janvāra vēstuli;
- piespriest prasītājai kompensāciju 30 000 EUR apmērā par morālo un nemateriālo kaitējumu, kas tai nodarīts, jo ECB nav pienācīgi izpildījusi 2020. gada 28. maija spriedumu lietā T-483/16 RENV;
- piespriest atbildētājai segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 266. panta pārkāpums, kas ietver: a) apstrīdēto lēmumu iepriekšējo seku nenovēršanu; b) taisnīgas kompensācijas nenodrošināšanu prasītājai par visiem viņai radītajiem nelabvēlīgajiem apstākļiem un to sekām c) pienācīgu prasītājas neinformēšanu par Valdes 2020. gada 17. novembra īstenošanas lēmumu vai vismaz par šī lēmuma būtiskajām daļām, un d) neļaušanu tai izpaust ECB 2021. gada 12. janvāra vēstuli ECB iekšienē un ārpus tās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pārredzamības un labas pārvaldības principu, kā arī ES Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots rūpības pienākuma, darbinieku labklājības un ES Pamattiesību hartas 21. un 31. panta pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, skatot to kopsakarā ar ES Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2021. gada 26. martā – QM/Europol**(Lieta T-164/21)**

(2021/C 189/24)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: QM (pārstāve: N. de Montigny, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (Europol)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 27. maija lēmumu nepagarināt prasītāja līgumu, pārveidojot to par līgumu uz nenoteiktu laiku;
- ciktāl nepieciešams – tā kā tajā ir ietverti papildu pamatojuma elementi – atcelt 2020. gada 18. decembra lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestāde, kas pilnvarota noslēgt darba līgumus (turpmāk tekstā – “IPNDL”), ir pieļāvusi kļūdu, piemērojot kritērijus, uz kuru pamata tiek novērtēta kandidāta atbilstība līguma pagarināšanai, un īpaši – interpretējot jēdzienu “paredzamās vajadzības nākotnē”, kuri lēmuma pieņemšanas dienā nebija nedz pieņemti, nedz pat izstrādāti.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības tikt efektīvi uzklausi pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts labas pārvaldības pienākums un pārkāptas prasītāja leģitīmās tiesības uz to, lai viņš tiktu izvērtēts, balstoties uz viņam piemītošo amatam nepieciešamo kompetenci. Prasītājs apstrīd lēmumu, jo tas esot pieņemts, balstoties aizspriedumos un bailēs, faktiski nemaz neizvērtējot viņa piemērotību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka IPNDL ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu prasītāja piemērotības profila vērtējumā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir notikusi tiesību ļaunprātīga izmantošana un nav izpildīts rūpības pienākums.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. martā – Amort u.c./Komisija

(Lieta T-165/21)

(2021/C 189/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Heidi Amort (*San Genesio Atesino*, Itālija) un 31 cits prasītājs (pārstāve: R. Holzeisen, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāji lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto īstenošanas lēmumu, ieskaitot tā grozījumus un papildinājumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības atcelt Eiropas Komisijas īstenošanas lēmumu C(2021) 698 *final* (2021. gada 29. janvāris), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 726/2004 piešķir tirdzniecības atļauju ar nosacījumiem cilvēkiem paredzētām zālēm “COVID-19 Vaccine AstraZeneca – COVID-19 vakcīna (ChAdOx1-S [rekombinants]), pamatošanai ir izvirzīti šādi pamati.

1. Pirmais pamats: apstrīdētais īstenošanas lēmums esot pretrunā Regulas (EK) Nr. 507/2006 (¹) 2. panta 1. un 2. punktam. Esot zinātniski pierādīts, ka visā pasaulē izplatītā panika – šķietami ar inficēšanos ar SARS-CoV-2 saistītā augstā mirstības rādītāja dēļ – esot nepamatota. Turklāt PVO un ES neesot pienācīgi konstatējušas krīzes situāciju – sabiedrības veselības apdraudējumu.

2. Otrais pamats: apstrīdētais īstenošanas lēmums esot pretrunā Regulas (EK) Nr. 507/2006 4. pantam, jo:
- neesot konstatējama pozitīva zāļu riska un ieguvuma attiecība (riska un labuma samērs) Direktīvas 2001/83/EK ⁽²⁾ 1. panta 28.a punkta izpratnē;
 - neesot izpildīts Regulas (EK) Nr. 507/2006 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais nosacījums, jo neesot ticams, ka pieteikuma iesniedzējs spēs papildus iesniegt pilnīgus klīniskos datus;
 - neesot izpildīts Regulas (EK) Nr. 507/2006 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais nosacījums, jo nepastāvot neapmierinātas medicīniskās vajadzības, kas varētu tikt apmierinātas ar attiecīgajām zālēm, kurām piešķirta atļauja;
 - neesot izpildīts Regulas (EK) Nr. 507/2006 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētais nosacījums.
3. Trešais pamats: esot pārkāpta Regula (EK) Nr. 1394/2007 ⁽³⁾, Direktīva 2001/83/EK un Regula (EK) Nr. 726/2004 ⁽⁴⁾.
4. Ceturtais pamats: esot pieļauts smags LESD 168. un 169. panta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3., 35. un 38. panta pārkāpums.

-
- ⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 507/2006 (2006. gada 29. marts) par cilvēkiem paredzēto zāļu tirdzniecības atļauju ar nosacījumiem, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (OV 2006, L 92, 6. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1394/2007 (2007. gada 13. novembris) par uzlabotas terapijas zālēm, un ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK un Regulu (EK) Nr. 726/2004 (OV 2007, L 324, 121. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV 2004, L 136, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 29. martā – *Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale u. c./Komisija*

(Lieta T-166/21)

(2021/C 189/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale* un 15 citi prasītāji (pārstāvji: F. Munari, I. Perego, G. Roberti un S. Zunarelli, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmuma 1., 2., 3. un 4. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek apstrīdēts Komisijas 2020. gada 4. decembra Lēmums C(2020) 8498 *final* par atbalsta shēmu SA.38399 2019/C (ex 2018/E), ko īstenojusi Itālija – Ostu aplikšana ar nodokļiem Itālijā.

Šajā lēmumā kā valsts atbalsts ir kvalificēts ostu sistēmas pārvaldēm Itālijā piešķirtais atbrīvojums no uzņēmumu ienākuma nodokļa.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza šādus pamatus un argumentus.

1. Lēmums esot kļūdaini un ar to esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, ciktāl tajā ir apgalvots, ka ostu sistēmas pārvaldes veicot saimniecisku darbību saskaņā ar Komisijas identificētajiem nosacījumiem. Šajā ziņā prasītāji norāda, ka Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka var piemērot kritērijus, kuri praksē un judikatūrā ir nostiprināti attiecībā uz citu dalībvalstu ostām vai citiem infrastruktūras veidiem, pārkāpjot arī vispārējos vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principus.
 2. Lēmums arī esot kļūdaini un ar to esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, ciktāl Komisija esot sagrozījusi Itālijas formulētos aizstāvības pamatus attiecībā uz tirgus neesamību, jo runa ir par nozari, kas atbilstoši valsts likumdevēja izvēlei nav atvērta konkurencei.
 3. Komisija esot pārkāpusi arī LESD 345. pantu, LESD 3., 7. un 121. pantu, kā arī vairākus Eiropas Savienības tiesību principus, jo tā neesot ņēmusi vērā, ka Līgumam nav pretrunā dalībvalstu tiesības paturēt valsts īpašumtiesības uz ostu aktīviem un infrastruktūru, savukārt to regulēšanu un pārvaldi uzticēt un rezervēt vienīgi tādām valsts teritoriālā iedalījuma vienībām kā ostu sistēmas pārvaldes.
 4. Lēmums esot kļūdaini un ar to esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, ciktāl ar to:
 - ir konstatēta valsts līdzekļu nodošana;
 - ir atzīts, ka nodokļu režīms, ar ko apliek ostu sistēmas pārvaldes, ir selektīvs; un
 - ir konstatēts, ka ar nodokļu režīmu, ar ko apliek Itālijas ostas, tiek traucēta konkurence un tirdzniecība starp dalībvalstīm.
 5. Saistībā ar Lēmumu arī esot pieļauti trūkumi attiecībā uz izmeklēšanu un pamatojuma norādīšanu.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV